

Zichova Estetika dramatického umění

(úvod do knihy a klíčových pojmů)

Klíčové teze z prvních tří kapitol (opakování... to už jsem říkal)

Činohra i opera, krátce dramatické dílo, je to, co vnímáme (vidíme a slyšíme) po dobu představení v divadle.

Nutnou existenční podmínkou dramatického díla je *skutečné* jeho provozování.

Takovou názornou akci osoby, jež má působiti a působí na osobu jinou, nazveme *jednáním*.

Je tedy pro dramatické dílo příznačné, že máme při jeho vnímání *dvě odlišné významové představy najednou*; technickou a obrazovou.

Umělec	Látka	Dílo	Obraz
Herec	Týž herec	Herecká postava	Dramatická osoba
Několik herců	Tíž herci	Spoluhra	Dramatický děj /vzájemné jednání

Herec je umělec představující myšlenou osobou sebou samým.

Dramatické dílo je umělecké dílo předvádějící vespolečné jednání hrou herců na scéně.

Umělec	Látka	Dílo	Obraz
Herec	Týž herec	Herecká postava	Dramatická osoba
Scénograf/výtvarník	Jeviště	Scéna/scénografie	Dramatický prostor
Dramatický autor	Slovo/text	Repliky postav	Řeč osob
Libretista/Skladatel	Text+zpěv	Zpěv postav	Řeč osoba

Vymezení rozdílů mezi jednotlivými aspekty díla umožňuje hovořit o stylizaci!

Dramatický prostor chápe Zich jako silové pole!

Dramatické osoby, herci představované, jsou jakýmsi *silovými středisky* různé intenzity, podle váhy osob v přítomné dramatické situaci; jejich dramatické relace, touto situací dané, jsou pak jakési *silokřivky* mezi osobami se spínající a rozpínající. Dramatická scéna, vyplněná sítí těchto silokřivek a *motorickými drahami* jinými způsobenými, je pak jakýmsi silovým polem, proměnlivým v tvaru i síle jednotlivých složek. Účinky z tohoto dynamického pole vycházející přenášejí se do hlediště, na obecenstvo. To je *dramatické napětí scény*.

(Kap. VII. Divadelní scéna)

